

“Een jaar geleden

De voorbereidingen voor het EK 3D in Lessac Frankrijk, begon voor mij precies een jaar geleden op 1 juli 2021. Dit was voor mij de dag dat ik mijn hulphond kreeg die ik samen met de organisatie ging opleiden. Ik heb namelijk PTSS en een conversiestoornis. Dit beperkt mij enorm in mijn dagelijks leven en mijn hulphond Uchi gaat mij hierbij helpen. Dit was voor mij een ontzettend moeilijke keuze om te maken. Die dag heb ik gezegd ik ga hiervoor maar dan wel op mijn manier. Ik ben klaar met het ziek zijn, ik wil gaan leven zoals ik dat wil. Dit betekende voor mij: geen uitkering meer, weg bij mijn dagbesteding en een opleiding gaan starten. Dit allemaal zonder back-up. Het was een zeer bewogen zomer voor mij. Uchi werd 2 jaar, ikzelf werd 24 de dag voordat mijn studie begon en samen startten we het traject hulphond en samen gingen we de studie onderwijsassistent/ pedagogisch medewerker beginnen. Dit ging niet zonder slag en stoot maar samen konden wij dit aan!

Nederlands kampioenschap

Op 2 en 3 oktober 2021 was het NK 3D in Lierop. Ik was al een maand aan het stoeien met mijn materiaal omdat er iets niet klopte maar ik kon mijn vinger er niet opleggen. Bij deze wedstrijd ging het helaas niet zoals ik hoopte en werd 4^e. Na een grondig onderzoek bleek mijn boog kapot te zijn, er zat een tordatie in mijn bovenste lat. Hier begon mijn zoektocht naar een nieuwe boog. Dit was niet makkelijk. Corona, de lockdown en aansluitend mijn quarantaine stelde deze zoektocht enorm uit.

Begin maart had ik dan eindelijk mijn nieuwe boog gevonden. Nu was het trainen, trainen en nog meer schiet-uren maken voor het EK. Deze wedstrijd was nog maar enkele maanden verwijderd. Voor alle wedstrijden heb ik mij aangemeld en zoveel mogelijk schieten als dat kon.

Op weg naar Frankrijk

Toen was het moment aangekomen om de spullen te pakken voor het EK. Ook hier heb ik een moeilijke beslissing moeten maken om mijn hulphond in Nederland achter te laten. Uchi heeft een zwarte vacht en kan o.a. hierdoor slecht tegen de hitte. Wanneer de zon volop zou schijnen zou Uchi na 30 min oververhit raken. Eventjes van het parcours afgaan is absoluut geen optie. Voor zijn veiligheid heb ik hem in Nederland gelaten en dat was maar goed ook. Het terrein was zwaar en de zon scheen inderdaad volop op één dag na.

De wedstrijd zelf...

Daar stond ik dan, zonder mijn hulphond op het EK. En zenuwachtig dat ik was! Het was een wedstrijd van maar liefst 4 dagen schieten tegen 19 vrouwen uit andere landen. Mijn Engels is in ieder geval weer bijgespijkerd.

Na één dag schieten kwam de tussenstand online, ik stond 5e! 5e van Europa! Wouw wat werd ik zenuwachtig toen ik zag dat het niet veel punten scheelde met de schutters die boven mij en onder mij stonden.

Dag 2 mocht ik starten in de kopgroep. Dit hield in dat de 5 beste schutters samen gaat schieten en in het groepje erna de volgende 5 etc. Zo zie je direct aan het einde van de dag waar je staat maar man alsof ik nog niet zenuwachtig genoeg was?! Haha. Aan het einde van de dag wisten we meteen de tussenstand, ik stond 3e!

Dag 3: zoveel zenuwen is niet gezond voor je gezondheid. Dit was helaas niet mijn beste schietdag. Ik stond 4e aan het einde van de dag. De nummer 3 stond maar 1 puntje voor, de nummer 2 scheelde maar 15 punten met mij en de nummer 5 achter mij had maar 1 puntje minder.

Dit is hoe wij allemaal de 4e en tevens ook de laatste schietdag startten. Wij stonden met de nummer 2, 3, 4 én 5 zo dicht op elkaar qua punten dat nog alles mogelijk was. Geloof het of niet na 27 doelen was dit nog steeds zo... Het laatste doel op de laatste dag was het alles beslissende doel en zie dan maar op zo'n evenement alles onder controle te krijgen en die beslissende pijl te schieten. En dat deden we. Dit was het moment waarop ik niks meer kon veranderen en nu was het wachten tot de punten geteld waren....

Na 10 minuten kreeg ik het verlossende woord, we stonden zo dicht op elkaar dat het even duurde voordat we echt zeker wisten wie 2e, 3e, 4e en 5e was geworden. De nummer 1 was duidelijk maar daarna?!

Met trots mag ik jullie vertellen dat ik 2e ben geworden op het Europees Kampioenschap bij de dames volwassenen BHR. De zilveren medaille was voor mij en wat heb ik gehuild! Alles van het afgelopen jaar waar ik naartoe heb gewerkt en geleefd viel op zijn plek!

Mijn hulphond die officieel internationaal gecertificeerd is; ik ben met vlag en wimpel over naar het volgende jaar met mijn studie en 2e van Europa geworden met 3D boogschieten! Mijn geluk kan in ieder geval niet meer op en dat allemaal exact 1 jaar later op 1 juli 2022.

Nu is het tijd om alles te laten bezinken en genieten van mijn welverdiende zomervakantie.”

- Kirsten van der Meer